

Posudek oponenta bakalářské práce

Tereza Kozlová: Vztah německé císařské rodiny k nacismu, Praha 2013, 77 stran rkp.

Tereza Kozlová se ve své bakalářské práci věnuje v české historiografii opomíjenému tématu osudů německé císařské rodiny po vyhlášení republiky v roce 1918. Jde o dobře vybrané téma, protože kontakty nacistů a některých Hohenzollernů měly určitý význam pro utváření německé vnitřní politiky třicátých let.

Autorka pracovala především s vydanými prameny a literaturou. Využívala například Goebbelsovy deníky. Nevydané prameny však nestudovala s odůvodněním, že v Geheimes Staatsarchiv Preussischer Kulturbesitz nebyla tématu se týkající dokumentace v rozporu s jejím očekáváním k dispozici. Pokud ponecháme stranou otázku, jak kvalitně se autorka na výzkum v tomto archivu připravovala, překvapí, že nepochybně nepracovala v jiných berlínských archivech (Bundesarchiv, Politisches Archiv des Auswärtigen Amts).

Práce je tedy založena na odborné literatuře, v menší míře i na vydaných pramenech. Je třeba konstatovat, že Kozlová využila značné množství knih i časopiseckých studií, které byly publikovány zejména v německém a anglickém jazyce. Protože existuje jen velmi málo pojednání, která by byla věnována vztahu nejbližší císařovy rodiny k nacistům (postojem císařových vzdálenějších příbuzných se autorka nezabývala), je její práci možné chápat jako v zásadě úspěšný pokus o syntetické zpracování výše uvedené tematiky.

Jak již bylo uvedeno, věnovala se jen císařské rodině v užším slova smyslu. Přesvědčivě přitom prokázala, že její jednotliví členové, včetně bývalého císaře Viléma II., sice zvláště v první polovině 30. let s nacisty čas od času spolupracovali a nechávali se také jimi využívat pro propagandistické účely, avšak tyto vazby nebyly s výjimkou čtvrtého císařova syna prince Augusta Viléma pevné a trvalé. Autorka dospěla k závěru, že neochota

nacistů souhlasit a obnovením monarchie, v což rodina, pod dojmem jednání s Göringem i samotným Hitlerem, původně doufala, a některé jejich akce (např. tzv. Křišťálová noc) přispěly k ochladnutí původně snad slibného vztahu.

Tereza Kozlová tak dosáhla cíle, který si stanovila, totiž zjistit, „proč se rodina (dočasně – VH) spojila s nacistickou stranou. V práci se však dopustila některých pochybení. Především jazyková úroveň textu není vysoká. Příkladem budiž věta: „[Korunní princ se] odvrátil od výzvy svrhnout Hitlera a též přemluvil syna od účasti na puč.“ (s. 51) V práci je řada extenzivních citátů, navíc při překladech se autorka nevyvarovala germanismů (např. „byl jsem spokojený vidět“, s. 25)

Přes výše uvedené soudím, že Kozlová předložila poměrně kvalitní práci, jež vyhovuje nárokům kladeným na tento typ absolventské práce. Práci doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení: **velmi dobře**

Praha, 30. května 2013

doc. PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D.